

- забезпечити 100 % установлення побудинкових приладів обліку тепла, холодної та гарячої води;
- зменшити до рівня експлуатаційної безпеки знос житлового фонду та основних фондів у житлово-комунальному комплексі;
- привести рівень витрат і втрат під час виробництва житлово-комунальних послуг до рівня європейських країн;
- довести кількість багатоквартирних будинків, в яких створено об'єднання багатоквартирних будинків або житлові кооперативи до 50 % від загального житлового фонду;
- запровадити конкурентне середовище на ринку житлових послуг – розвиток нових форм управління житлом, ліквідація монополії ЖЕКів, посилення активності громадян як суб'єктів, що найбільшою мірою зацікавлені в ефективному витрачанні і коштів та ін.

Житлово-комунальне господарство України – одна з найбільших галузей економіки країни, яка має великий вплив на щоденне життя кожної людини та на ситуацію в країні загалом. За весь період незалежності України у галузі накопичуються невирішені проблеми, що дає підстави говорити про стан системної кризи, яка ще далі поглиблюється. Це загрожує безпеці життєдіяльності людей та національній безпеці країни.

ШЛЯХИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

О. В. ФРОЛОВА, *студентка*

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

З розвитком техніко-економічного прогресу, а також суспільства значна увага стала приділятися людському фактору в соціально-економічному середовищі. За цих умов виникла необхідність в теоретичному осмисленні категорії «якість життя» та визначенні методів управління якістю життя суспільства. На рівень життя суспільства впливає багато факторів. Найголовніший з них, це політика держави, яка повинна бути спрямована на створення умов забезпечення гідного життя суспільства та вільного розвитку людини. Досягнути цього можливо за умови розвитку економіки країни в цілому та підвищенням рівня публічного управління галузями народного господарства. Спільно з цим, значна увага повинна приділятися житлово-комунальному господарству, оскільки це одна з найважливіших галузей невиробничої сфери. Вона є багатогалузевою розгалуженою структурою, що містить у собі комплекс послуг, спрямованих на задоволення першочергових життєвих потреб населення.

На сьогодні, житлово-комунальна галузь України потребує модернізації та впровадження нових механізмів управління, як на національному, так і на місцевому рівнях.

Аналізу наукових засад реформування та модернізації житлово-комунального господарства присвячено багато досліджень та розробок вітчизняних науковців. Найбільш відомі вітчизняні автори: О. С. Поважний, В. П. Волков, О. В. Долгальова, В. В. Дорофійенко, І. В. Запатріна, Т. М. Качала, О. В. Димченко.

Прикладні та теоретико-методологічні аспекти подолання негативних тенденцій у житлово-комунальній сфері досліджено в працях таких авторів як: Б. Адамов, А. Акмаєв, О. Бабак, А. Безлюдова, О. Бесонова, Я. Берсуцький, Б. Біренберг, С. Дорогунцов, О. Завади, О. Карлова, Т. Качала, В. Ніколаєв.

Завдяки дослідженню вітчизняних науковців проаналізовано та сформульовано головні проблеми житлово-комунальної галузі, найбільш поширені з них: застарілість обладнання, неефективність керівництва, невміння вчасно попереджати проблеми та несистемний підхід до їх вирішення. Також, в Україні рівень розвитку житлової сфери не відповідає висунутим вимогам; покладені на неї завдання виконуються далеко не повною мірою, що в значній мірі впливає па зниження якості життя населення. У зв'язку з цим реформа житлово-комунального господарства стає однією з найгостріших економічних і соціальних проблем сучасної України. Причина в тому, що вона триває вже більше десяти років і поки, на думку переважної частини населення, не принесла скільки-небудь істотних результатів, крім безперервного зростання тарифів на житлово-комунальні послуги.

Як зазначає автор О. В. Димченко в своїй роботі «Житлово-комунальне господарство в реформаційному процесі: аналіз, проектування, управління», що готовність галузі до модернізації та реформ (якщо судити по фактору вивчення наукою об'єкта ЖКГ) вкрай низька. Це, зокрема, і підтверджується практикою реформ і програм реформування. Але реальні надії на прогресивний розвиток ЖКГ все-таки є, і вони, скоріше за все, лежать не в площині «припливу фінансових коштів, тобто інвестицій», а в деякому феномені, що автор визначає як «нове економічне мислення», викликане життям і підтримане системою нових знань. Воля, мислення, новий підхід, уміння освоїти стратегічний менеджмент – це є ті опорні крапки, на яких, повинен бути побудований процес розвитку ЖКГ [1].

В законі України «Про Загальнодержавну програму реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2009-2014 роки» передбачені наступні програми реформування даної галузі:

1. Підтримка реального сектору економіки в частині стабілізації роботи житлово-комунального господарства.

2. Забезпечення макроекономічної стабільності та активізації розвитку економіки в частині податково-бюджетної політики.

3. Забезпечення макроекономічної стабільності та активізації розвитку економіки в частині регуляторної політики.

4. Створення умов гармонійного розвитку людини в частині реалізації нової житлової політики [2].

Реалізація даної програми передбачає підвищення ефективності діяльності житлово-комунального господарства, змінити структуру та функції управління в рамках сучасних умов інформаційної прозорості та становлення в галузі ЖКГ ринкових відносин та покращенню життя населення. Але упродовж останнього десятиліття проблеми, пов'язані з функціонуванням житлово-комунального комплексу, перебувають у фокусі пильної політичної уваги, проте серйозних практичних зрушень у цій сфері досі не відбулося.

Якість життя населення показує ступінь забезпеченості населення матеріальними і духовно-культурними благами, необхідними для нормального виробництва, тобто задовольняють потреби в житлі, відпочинку, збільшенні розміру вільного часу. Одним з основних чинників збереження прийнятної якості життя населення, забезпечення конституційних прав людини є розвиток житлово-комунального господарства відповідно до зростаючими потребами людини і розвитком науково-технічного прогресу.

На сьогоднішній день житлово-комунальне господарство залишається однією із самих слабких ланок в економіці України й однією з основних площадок міського простору, де зосереджена соціальна напруга. Головна причина полягає в тім, що галузь безнадійно відстала в реновації й впровадженні ринкових відносин. Шляхи модернізації та реформування даної галузі існують, але вони будуть ефективні тільки за умови виконання положень, згідно з чинним законодавством.

Список використаних джерел

1. Димченко О. В. Монографія «Житлово-комунальне господарство в реформаційному процесі : аналіз, проектування, управління», Харків, 2009.
2. Закон України «Про Загальнодержавну програму реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2009-2014 роки».

ТАРИФНА ПОЛІТИКА ЯК НАПРЯМ РЕФОРМУВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

К. Ю. ДЕМЧЕНКО, студентка 4 курсу

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Сучасний стан житлово-комунального господарства України потребує впровадження комплексу реформ, які б дозволили модернізувати дану галузь відповідно до сучасних економічних реалій. Одним з найскладніших питань у сфері ЖКГ є тарифна політика, яка впливає не тільки на фінансово-економічний стан галузей, що належать до цієї сфери, але й на макроекономічну ситуацію в країні в цілому.